

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 14CoE/32/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415203179
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8415203179.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Majerníka a členov senátu JUDr. Romana Tótha a JUDr. Mareka Košča sudcu spravodajcu, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokate s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému: F. C., nar. X.X.XXXX, bytom T. S. XXX/XX, XXX XX D. W., o vymoženie 1.437,25 eur s prísl., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok č. k. 8Er/222/2015-17 zo dňa 14.8.2015, jednomyseľne takto

rozhodol:

P o t v r d u j e uznesenie súdu prvej inštancie.

odôvodnenie:

1.Prvoinštančný súd napadnutým uznesením zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

2.V dôvodoch uznesenia uviedol, že oprávnený spísal dňa 21.3.2015 na Exekútorskom úrade JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 60 návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému pre vymoženie pohľadávky vo výške 1.437,25 eur s príslušenstvom priznanej právoplatným a vykonateľným rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. sp. zn.: SR 16217/09 z 11.12.2009. K návrhu oprávnený priložil ako prílohu fotokópiu rozhodcovského rozhodnutia, zmluvu o úvere č. 7440604 z 31.10.2008 uzavretú medzi oprávneným a povinným a všeobecné podmienky poskytnutia úveru ako neoddeliteľnú súčasť predmetnej zmluvy. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená 6.5.2015. Podľa súdu prvej inštancie Exekučný poriadok ukladá exekučným súdom pri rozhodovaní o udelení poverenia preskúmať súlad exekučného titulu so zákonom. Súladom exekučného titulu so zákonom treba rozumieť nielen formálne náležitosti exekučného titulu, ale aj to, či je na jeho základe možné exekúciu vykonať, teda či tu nie sú také zákonné ustanovenia, ktoré by bránili vykonaniu exekúcie na základe tohto exekučného titulu. Tieto zákonné ustanovenia pritom môžu mať rozmanitý charakter, pričom môže ísť aj o ustanovenia, ktoré ustanovujú povinnosť exekučného súdu skúmať aj materiálnu správnosť exekučného titulu, teda posúdiť, či nárok priznaný exekučným titulom je v súlade s právom. Pri právnom posudzovaní predmetného vzťahu, t.j. či neexistuje rozpor žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, súd vychádzal z vnútroštátnych právnych noriem, ako aj z noriem európskeho práva, zo smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá nadobudla účinnosť dňa 21.4.1993. Prvoinštančný súd vychádzal zo základnej charakteristiky spotrebiteľských zmlúv upravenej v ustanovení § 52 a nasl. OZ a konštatoval, že uvedená zmluva o úvere túto charakteristiku spĺňa. Predloženou zmluvou mal súd za preukázané, že oprávnený je dodávateľ, pretože pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a súčasne nebolo preukázané, že povinný by pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje vždy výlučne dodávateľa. Súčasťou uvedenej

zmluvy boli úverové zmluvné podmienky oprávneného, ktoré povinný ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Pri posudzovaní uvedenej zmluvy súd prihliadol i na právny názor Krajského súdu Prešov judikovaný v uznesení sp. zn: 4CoE 25/2010 zo dňa 13.08.2010, ktorým vyslovil, že "Je v záujme oprávneného, aby pri uzatváraní zmluvy, ktorá nemá byť považovaná za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, špecifikovať účel zmluvy priamo v zmluve tak, aby bol jasný a zrozumiteľný". Napriek skutočnosti, že čl. 19 všeobecných podmienok poskytnutia úveru obsahuje klauzulu podľa § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, t.j. že všetky právne vzťahy založené zmluvou o úvere sa budú spravovať Obchodným zákonníkom, táto klauzula nepochybne obchádza ustanovenie § 54 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka a o nemožnosti odchýliť sa v neprospech spotrebiteľa od výhodnejšej úpravy spotrebiteľských zmlúv v OZ, a je preto zo zákona neplatná. V ustanovení § 53 ods. 3 OZ sa len demonštratívne uvádza, čo konkrétne možno považovať za neprijateľné podmienky. Súd teda môže označiť za neprijateľnú aj inú zmluvnú podmienku, ktorá by spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Pre naplnenie definície neprijateľnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve musia byť súčasne splnené dve podmienky, musí ísť o ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a súčasne musí ísť o ustanovenie, ktoré nebolo individuálne dojednané. V článku 17. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru je uvedená je rozhodcovská doložka, zo znenia ktorej vyplýva, že síce zdanlivo dáva povinnému (spotrebiteľovi) možnosť výberu medzi všeobecným súdom a rozhodcovským súdom, avšak v prípade, ak by dodávateľ (oprávnený) podal žalobu na rozhodcovský súd predtým ako spotrebiteľ podal žalobu na všeobecný súd, neplatí ustanovenie vyššie uvedenej rozhodcovskej doložky, podľa ktorého podaním žaloby ktorejkoľvek zmluvnej strany na všeobecný súd dochádza k rozviazaniu rozhodcovskej doložky, a teda spotrebiteľ je v takom prípade (nedochádza k rozviazaniu rozhodcovskej doložky) nútený podrobiť sa začatému rozhodcovskému konaniu na rozhodcovskom súde, ktorého právomoc je založená vyššie uvedenou rozhodcovskou doložkou a žalobou dodávateľa na rozhodcovskom súde. Táto rozhodcovská doložka teda v skutočnosti nedáva spotrebiteľovi možnosť výberu medzi všeobecným súdom a rozhodcovským súdom (v prípade ak je spotrebiteľ žalovaným), čím je podľa názoru exekučného súdu obmedzené právo "slabšej" zmluvnej strany domáhať sa ochrany na všeobecnom súde Slovenskej republiky. Takéto ustanovenie v spotrebiteľskej zmluve, teda predmetnej dohode, exekučný súd vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku, pretože spôsobuje nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a súčasne nebolo individuálne dojednané. Predmetná rozhodcovská zmluva bola totiž vyhotovená na predtlačenom formulári, teda spotrebiteľ sa s ňou síce mal možnosť oboznámiť pred podpisom zmluvy, avšak (reálne) nemal možnosť ovplyvniť jej obsah, a preto ju nemožno považovať za individuálne dojednanú. Rozhodcovský súd teda odvodzoval svoju právomoc od neprijateľnej podmienky, ktorá ako každá neprijateľná podmienka obsiahnutá v spotrebiteľskej zmluve je podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Neplatná rozhodcovská doložka spôsobuje nedostatok právomoci rozhodcovského súdu, ktorý má zase za následok nedostatok materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku, čím je exekučný titul v rozpore so zákonom. Svoj názor o neprimeranej povahe predmetnej rozhodcovskej doložky exekučný súd oprel aj o stanovisko Súdneho dvora (ES) vo veci C-243/08 zo dňa 04.06.2009 Pannon GSM Zrt. proti Erzsébet Sustikné Győrfi bod 40, v ktorom Súdny dvor konštatuje, že vopred stanovená podmienka v zmluve uzatvorenej medzi spotrebiteľom a dodávateľom v zmysle smernice (93/13/ES), ktorá nebola individuálne dohodnutá a ktorá priznáva právomoc pre všetky spory vyplývajúce zo zmluvy súdu, v obvode ktorého sa nachádza sídlo predajcu alebo dodávateľa, spĺňa všetky podmienky, aby mohla byť z hľadiska smernice 93/13/EHS kvalifikovaná ako nekalá. Teda podľa stanoviska Súdneho dvora spĺňa v zmysle smernice všetky podmienky "nekalosti" už len dojednanie, že príslušným na riešenie sporov zo spotrebiteľskej zmluvy je všeobecný súd v obvode ktorého má dodávateľ sídlo, a teda nie všeobecný zákonný súd spotrebiteľa. V rozhodovanej veci na základe dodávateľom vopred stanoveného obsahu rozhodcovskej doložky nielenže nerozhodoval všeobecný súd, ale rozhodoval rozhodcovský súd zvolený oprávneným. Vzhľadom na uvedené dospel súd k záveru, že v danom prípade exekučný titul je v rozpore so zákonom, keďže nedostatok právomoci rozhodcovského súdu má za následok nedostatok materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu, teda rozhodcovského rozsudku, preto žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

3. Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie oprávnený. Vytýka súdu prvého stupňa, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Má za to, že exekučný súd v prejednávanej veci prekročil rámec svojej preskumávacej činnosti, ktorú mu zveril zákon č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších

predpisov (Exekučný poriadok) a v jeho nadväznosti zákon č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Ustanovenie § 45 ods. 1 a 2 zákona o rozhodcovskom konaní síce upravuje povinnosť exekučných súdov zastaviť exekučné konanie v prípade, ak rozhodcovský rozsudok ukladá povinnosť, ktorá odporuje dobrým mravom, ale má za to, že citované ustanovenie súd nesprávne aplikoval. Exekučný súd v konaní o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie z predložených podkladov posudzuje exekučný titul z formálnej a materiálnej stránky. Formálne preskúmanie exekučného titulu sa obmedzuje na dodržanie všetkých formálnych náležitostí exekučného titulu tak, ako ich vyžaduje ustanovenie § 34 zákona o rozhodcovskom konaní. Preskúmaním materiálnej stránky zisťuje exekučný súd, či sú splnené hmotnoprávne predpoklady exekučného titulu (dovolenosť, možnosť a súlad s dobrými mravmi). V prípade, ak súd na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenie § 45 ods. 2 spôsobom právneho posúdenia správnosti výroku rozhodcovského súdu, ukrátil tým strany exekučného konania práv, ktoré im priznáva zákon o rozhodcovskom konaní alebo Občiansky súdny poriadok, a to hlavne právo na prejednanie veci pred príslušným súdom. Poukazuje na skutočnosť, že oprávnený s povinným uzatvorili rozhodcovskú zmluvu podľa § 3 a nasl. zákona o rozhodcovskom konaní formou samostatného právneho úkonu, a to na samostatnej listine. V niektorých prípadoch je rozhodcovská doložka dohodnutá v rámci všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú pre zmluvné strany záväzné. Konajúci súd však tieto skutočnosti dostatočne nezisťoval, a tak zaťažil konanie vadou nedostatočne zisteného skutkového stavu. Na základe vyššie popísaného skutkového stavu a jeho právneho posúdenia navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

4. Odvolací súd preskúmal vec v zmysle § 379, § 380, § 381 C.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je treba potvrdiť.

5. Rozhodujúcou právnou otázkou, ktorú správne prvoinštančný súd aj bez návrhu prioritne riešil, je otázka platnosti rozhodcovskej doložky. Najvyšší súd SR už vo viacerých rozhodnutiach konštatoval oprávnenie exekučného súdu preskúmať existenciu rozhodcovskej zmluvy. Vo veci 3Cdo 146/2011 najvyšší súd judikoval, že cit.: „Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Exekučný súd je povinný zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný. Obdobne porovnaj aj uznesenie NS SR vo veci 6Cdo 143/2011, 2Cdo 245/2010, uznesenia Ústavného súdu vo veciach IV. ÚS 55/2011, IV. ÚS 60/2011 a nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 2164/10 zo dňa 1.11.2011.

6. Pre rozhodnutie odvolacieho súdu bolo potrebné vyriešiť v prvom rade právnú otázku, či a v akom rozsahu je preskúmateľný právoplatný a vykonateľný rozsudok rozhodcovského súdu, v ktorom je neplatná rozhodcovská zmluva, ktorá by mala zakladať jeho právomoc.

7. Je nepochybné, že Zmluva o úvere zo dňa 31.10.2008 podpísaná medzi oprávneným a povinným je zmluvou spotrebiteľskou.

8. Pre konečné rozhodnutie odvolacieho súdu v predmetnej veci má zásadný význam skutočnosť, že rozhodcovská doložka, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru (ďalej len „VPPÚ“) Zmluvy o úvere nebola individuálne dojednaná, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Obč. zák. neplatná.

9. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na judikatúru Najvyššieho súdu SR prejednávajúcu danú problematiku. Tak napríklad v uznesení sp. zn. 6Cdo 1/2012 zo dňa 21.03.2012 Najvyšší súd SR zaujal názor, že oprávneniu súdov v exekučnom konaní skúmať právomoc rozhodcovského súdu v súvislosti s existenciou rozhodcovskej zmluvy resp. jej neplatnosťou nebránia ust. § 21 ods. 2 alebo § 40 ods. 1 písm. c) zák. č. 244/2002 Z. z.. Tieto ustanovenia sa týkajú všeobecne účastníkov rozhodcovského konania, ktorými môžu byť aj

iné subjekty, než spotrebiteľ. Kým nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v prípade iných účastníkov rozhodcovského konania znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu, a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v konkrétnej veci, v spotrebiteľských veciach tomu tak nie je. Aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybníť existenciu, alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy, podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu, alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy, a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom znamenajúcim materiálnu nevykonateľnosť tohto exekučného titulu. Takouto skutočnosťou spôsobujúcou neplatnosť rozhodcovskej zmluvy je aj neprijateľnosť zmluvného ustanovenia o rozhodcovskej doložke z dôvodu, že táto nebola individuálne dohodnutá, a že spôsobila nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinného.

10. V Zmluve o úvere podpísanej oboma zmluvnými stranami, zmluvné strany vyhlásili, že sa oboznámili s obsahom zmluvy, ako aj so VPPÚ, ktoré sú na zadnej strane zmluvy, nemajú k nim žiadne výhrady a zaväzujú sa ich dodržiavať. V rozhodcovskej doložke, ktorá je obsiahnutá v článku 17 VPPÚ sa dohodli, že všetky spory sa budú riešiť pred a) Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom v Bratislave, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde, b) príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

11. Vychádzajúc z ustanovenia § 53 ods. 1, 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka v znení účinnom už aj v čase uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy medzi účastníkmi konania, nesmú spotrebiteľské zmluvy obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takouto neprijateľnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve je aj dojednanie, vyžadujúce v rámci individuálne nedojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil v rozhodcovskom konaní pred rozhodcom, ktorého sídlo je neprijateľne vzdialené od bydliska spotrebiteľa.

12. Rozhodcovská zmluva, či rozhodcovská doložka, ktoré neboli individuálne dohodnuté, nesmú zhoršovať postavenie spotrebiteľa v rozhodcovskom konaní v porovnaní s jeho základnými právami v súdnom konaní. Jedným z týchto práv je aj právo na ústne prejednanie veci pred všeobecným súdom spotrebiteľa, ak je v postavení odporcu.

13. V preskúmvanej veci si zmluvné strany dohodli právomoc rozhodcovského súdu so sídlom v Bratislave, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde. Takéto dojednanie rozhodcovskej doložky spĺňa podmienku neprimeraného (nekalého) zmluvného ustanovenia, pretože zakladá právomoc na rozhodnutie rozhodcovského súdu so sídlom v Bratislave, ktoré je vzdialené od miesta bydliska povinného (Veľká Lomnica) 353 km, a tým spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ust. § 26 ods. 1 z. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní predpokladá ústne pojednávanie pred rozhodcovským súdom, pokiaľ sa účastníci nedohodnú inak, alebo pokiaľ rozhodcovský súd nerozhodne, že konanie bude písomné. Zmluvné ustanovenie vylučujúce ústne pojednávanie rozhodcovského súdu, ktoré nebolo individuálne dohodnuté, či aj teoretická možnosť rozhodnutia rozhodcovského súdu, že konanie bude písomné, zhoršujú postavenie spotrebiteľa v porovnaní so súdnym konaním, a teda zväčšuje rozsah nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

14. Za individuálne dojednanie rozhodcovskej zmluvy treba považovať také, ktorému predchádzalo poučenie spotrebiteľa o právnych dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy so zameraním na zhoršenie procesných práv a povinností v neprospech spotrebiteľa v porovnaní so súdnym konaním. Spotrebiteľovi musí byť pritom daná reálne možnosť voľby, či prijme alebo neprijme rozhodcovskú zmluvu. Voľba spotrebiteľa v prospech všeobecného súdu nesmie byť spojená s možnosťou neuzavretia samotnej spotrebiteľskej zmluvy. Veriteľ (dodávateľ) musí splnenie týchto podmienok individuálneho dojednania rozhodcovskej zmluvy v prípade pochybností preukázať (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka), inak sa nepovažuje rozhodcovská zmluva za individuálne dojednanú.

15. Ani zo Zmluvy o úvere, ani z ďalších listín, ktoré mal rozhodcovský súd a exekučný súd k dispozícii nevyplýva, že povinný pred podpisom zmluvy bol oprávneným takto poučený. V dôsledku toho

nastupuje zákonom stanovená domnienka, že tam dohodnutá rozhodcovská doložka sa nepovažuje za individuálne dojednanú. Takto dojednaná rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinného ako spotrebiteľa.

16. Neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky je daná tým, že sídlo rozhodcovského súdu nie je totožné so sídlom všeobecného súdu spotrebiteľa, a už vôbec nemá sídlo na inom mieste výhodnejšom pre spotrebiteľa. V preskúmvanej veci by bol všeobecným súdom povinného Okresný súd Kežmarok. Sídlo rozhodcovského súdu je v Bratislave, kde má sídlo aj oprávnený.

17. Pokiaľ rozdiel v procesných právach a povinnostiach vyplývajúcich z dojednania rozhodcovskej doložky v porovnaní s právami a povinnosťami podľa Civilného sporového poriadku, týkajúcich sa sídla rozhodcu, spôsobuje výraznú nerovnosť v neprospech spotrebiteľa, jedná sa o neprijateľnú, a preto neplatnú rozhodcovskú doložku.

18. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora (ES) vo veci C-243/08 zo dňa 04.06.2009 vyslovujúce stanovisko, podľa ktorého vopred stanovená podmienka v zmluve uzatvorenej medzi spotrebiteľom a dodávateľom v zmysle Smernice (93/13/EHS), ktorá nebola individuálne dohodnutá, a ktorá priznáva právomoc pre všetky spory vyplývajúce zo zmluvy súdu, v obvode ktorého sa nachádza sídlo predajcu alebo dodávateľa, spĺňa všetky podmienky, aby mohla byť z hľadiska Smernice 93/13/EHS kvalifikovaná ako nekalá. Teda podľa stanoviska Súdneho dvora spĺňa v zmysle Smernice všetky podmienky nekalosti (neprijateľnosti) už len dojednanie, že príslušným na riešenie sporov zo spotrebiteľskej zmluvy je všeobecný súd, v obvode ktorého má dodávateľ sídlo, a teda nie všeobecný súd spotrebiteľa.

19. Keďže v preskúmvanej veci nedošlo k platnému uzavretiu rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami, došlo tým k založeniu nedostatku právomoci rozhodcovského súdu na rozhodovanie v predmetnej veci, čo má za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku.

20. Za opodstatnenú nepovažuje odvolací súd ani obranu oprávneného týkajúcu sa tvrdeného prekročenia právomocí exekučného súdu pri rozhodovaní podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

21. V tejto súvislosti odvolací súd opätovne poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Cdo 1/2012 zo dňa 21.3.2012. Podľa odôvodnenia tohto rozhodnutia skúmaním platnosti rozhodcovskej doložky dohodnutej v spotrebiteľskej veci, t.j. vo veci vyplývajúcej zo spotrebiteľského vzťahu, ktorým je právny vzťah založený právnou skutočnosťou - spotrebiteľskou zmluvou, súdy v exekučnom konaní nepreskúmvajú vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale len realizujú svoje oprávnenie vyplývajúce zo zákona, a to z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t.j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom.

22. Rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomocí rozhodcovského súdu má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku. Takúto interpretáciu ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyžaduje účel právnej úpravy premietajúcej sa v právnych predpisoch na ochranu práv spotrebiteľa tvoriaci samostatné odvetvie práva, a to spotrebiteľské právo. Týmto účelom je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založený spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa.

23. Judikatúra súdov vrátane Európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd so zreteľom na neplatnú rozhodcovskú doložku nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami.

24. Z týchto dôvodov odvolací súd v súlade s § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne.

25. Rozhodnutie senátu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné dovolanie v lehote dvoch mesiacov od doručenia uznesenia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).